

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 954/2025
11.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звонимира Бошкића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.117/24 од 08.10.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.179/24 од 05.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звонимира Бошкића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К. бр.117/24 од 08.10.2024. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.179/24 од 05.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.117/24 од 08.10.2024.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и седам месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава Основног суда у Ваљеву на име судског паушала плати износ од 7.000,00 динара, као и да у корист буџетских средстава ОЈТ у Ваљеву плати трошкове поступка у износу од 4.182,00 динара, све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. На основу члана 87. у вези члана 246а став 5. КЗ према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 0,70 грама опојне дроге „амфетамин“.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 број 179/24 од 05.02.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног АА, адвоката Звонимира Бошковића, изјављене против пресуде Основног суда у Ваљеву К. бр.117/24 од 08.10.2024. године, па је побијана пресуда потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Звонимир Бошкић, без формалног означавања која повреда закона је у питању, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да наведене пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање. Иако формално не означава, из образложења захтева произлази да бранилац суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. и 439. тачка 1. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Звонимир Бошкић у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по закону не могу заснивати и то на записнику о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику РЦКФ у Ужицу 03.2.11.4 број 234-4-44-4475/2023 од 03.07.2023. године. Свој став бранилац образлаже наводима да наведени записник није био печатан и потписан, а што је констатовано и на записнику о саслушању осумњиченог АА дана 26.01.2024. године. По оцени браниоца, иако је тужилаштво накнадно уз оптужни предлог доставило суду печатан и потписан записник, јасно је и недвосмислено да је оваквим поступањем створена оправдана сумња у веродостојност и истинитост овог доказа, посебно имајући у виду да без овог доказа не би могла бити донета осуђујућа пресуда, те је наведени доказ требало издвојити из списка предмета као незаконит.

Из списка предмета произилази да је наредбом Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Ктр. бр. 962/23 од 29.05.2023. године, на основу чланова 113., 114, 117. и 118. ЗКП одређено да се изврши физичко-хемијско вештачење једне црвене ПВЦ кесице са садржајем беле прашкасте материје за коју се основано сумњало да је синтетичка опојна дрога „амфетамин“ укупне тежине око 1,15 грама, пронађених код АА. Вештачење је поверено Националном центру за криминалистичку форензику – Ужице, а задатак вештачења је био да се физичко-хемијском анализом одузете кесице са садржајем беле прашкасте материје утврди да ли исте садрже материје које се налазе на списку Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци.

Дана 03.07.2023. године, Национални центар за криминалистичку форензику – Ужице је сачинио записник о вештачењу 03.2.11.4 број 234 – 4 – 4475/2023 у ком је наведено да је утврђено да је у достављеном узорку детектовано присуство психоактивне супстанце „амфетамин“ и разблаживача кофеина и скроба. Наведена супстанца „амфетамин“ се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци. Наведени записник је потписао форензички вештак – мајор полиције Марија Стешевић, дипломирани хемичар.

Одредбом члана 113. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка одредити вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање.

Одредбом члана 117. став 1. ЗКП је прописано да орган поступка по службеној дужности или на предлог странке и браниоца одређује вештачење писаном наредбом, а ако постоји опасност од одлагања вештачење се, уз обавезу састављања службене белешке може и усмено одредити.

Одредбом члана 123. став 2. ЗКП је прописано да се вештаку може одобрити да поднесе писани налаз и мишљење у року који одреди орган поступка. Ставом 3. истог члана је прописано да ће се у записнику о вештачењу или у писаном налазу и мишљењу назначити ко је извршио вештачење, занимање, стручна спрема и специјалност вештака, као и имена и својство лица која су присуствовала вештачењу.

Имајући наведено у виду, по оцени Врховног суда, записник о вештачењу НКТЦ у Ужицу 03.2.11.4 број 234-4-4475/23 је од 03.07.2023. године је у свему сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Ово из разлога што је налаз и мишљење урађен на основу наредбе Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Ктр бр.962/23 од 29.05.2023. године, које је сачињено у писаној форми, па су на тај начин испуњени сви услови прописани одредбом члана 117. став 1. ЗКП, која регулише доказну радњу вештачења у предистражној фази поступка, на основу овлашћења из одредбе члана 285. ЗКП.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости тврди да је наведени записник о вештачењу незаконит доказ, из разлога што су приликом његовог сачињавања испуњени сви услови из члана 123. став 2. и 3. ЗКП, односно наведено вештачење је сачињено у писаном облику, а у самом вештачењу је наведено ко је извршио вештачење, занимање, стручна спрема и специјалност вештака, односно наведено да га је сачинио форензични вештак мајор полиције Марија Стешевић, која је дипломирани хемичар и која је својеручно потписала наведени записник.

Самим тим су оцењени као неосновани наводи из захтева за заштиту законитости да је наведеним пресудама повређена одредба члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, бранилац окривљеног наводи да намера да се опојна дрога за сопствену употребу држи није изричито унета у законски опис кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, те да је њено постојање неопходно, с обзиром да се држање опојне дроге мора вршити ради сопствене употребе и таква намера се мора недвосмислено утврдити. Имајући у виду да је намера део умишљаја као субјективног обележја наведеног кривичног дела, она недвосмислено мора постојати у време извршења и мора бити јасна и очигледна. Међутим, по оцени браниоца, суд у изреци првостепене пресуде није навео ни једну релевантну околност из које произлази намера код окривљеног да опојну дрогу држи ради сопствене употребе, нити да је окривљени АА поступао са директним умишљајем.

Изреком пресуде Основног суда у Ваљеву К. бр.117/24 од 08.10.2024. године окривљени АА је оглашен кривим да је дана 21.05.2023. године, око 12,00 часова, у Ваљеву, у улици ... бр. ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу супстанце које су проглашене за опојне дроге, чега је био свестан и што је хтео, на тај начин што је у предњем десном џепу панталона које је носио на себи држао укупно 0,70 грама опојне дроге „амфетамин“, која опојна дрога се налазила у делу беле провидне најлон кесе везане на врху у чвор, па упакована у део црвене провидне најлон кесе везане на врху у чвор, а наведена материја се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци

(„Сл. гласник РС“, бр.40/23 од 17.05.2023. године), при чему је био свестан забрањености свог дела, чиме је учинио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, при чему је био свестан свог дела и исто хтео и био свестан забрањености свог дела, неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу супстанце које су проглашене за опојне дроге, па су по оцени Врховног суда, у изреци пресуде наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Стога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радњи извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић